

Sygn. akt I CZ 114/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób

Niepełnosprawnych w Warszawie

przeciwko J. J. i G. J.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 marca 2013 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie zawarte w punkcie II

wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 grudnia 2011 r.,

umarza postępowanie zażaleniowe.

Uzasadnienie.

W dniu 17 listopada 2009 r. Sąd Okręgowy w W. wydał nakaz zapłaty, którym orzekł, że pozwani J. J. i G. J. mają w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić solidarnie powodowemu Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z siedzibą w Warszawie kwotę 176 179,59 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2009 r. i kosztami postępowania w kwocie 5 803 zł albo wnieść w tym terminie zarzuty. Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy utrzymał nakaz zapłaty w mocy.

Po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji pozwanych, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 1 grudnia 2011 r. oddalił apelację i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Pozwani wnieśli od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną oraz zażalenie na zawarte w tym wyroku postanowienie o kosztach procesu.

W zażaleniu zarzucili Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 5 i § 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm. – dalej: „rozporządzenie”) przez błędne ustalenie wysokości kosztów zastępstwa procesowego. W konkluzji wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz powoda z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego kwoty 2 700 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381 – dalej: „ustawa nowelizująca”), do zaskarżenia zawartego w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 1 grudnia 2011 r. postanowienia o kosztach procesu

ma zastosowanie art. 394¹ k.p.c. w brzmieniu sprzed wejścia w życie powołanej ustawy.

Ze względu na to, że – na skutek skargi kasacyjnej pozwanych – Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 27 marca 2013 r., I CSK 403/12, uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 1 grudnia 2011 r. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania, zażalenie na zawarte w tym wyroku postanowienie o kosztach procesu stało się bezprzedmiotowe.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 355 § 1 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. umorzył postępowanie zażaleniowe.